

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1041/2005 НА КОМИСИЯТА

от 29 юни 2005 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 2868/95, въвеждащ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно търговската марка на Общността

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно търговската марка на Общността¹, и по-специално член 157 от него,

като има предвид, че:

(1) Съгласно Регламент (ЕО) № 40/94 е необходимо да се приемат технически мерки за въвеждане на разпоредбите относно стандартната форма за доклади от проучвания, отделяне на заявленията и регистрации, отмяна на решения, упълномощаване и решения, вземани от един единствен член на отдела за възражения или за анулиране.

(2) След 10 март 2008 г. проучвателната система остава задължителна за търговските марки на Общността, но не е задължителна при заплащане на такса за проучвания в регистрите на търговски марки на държавите-членки, които са обявили своето решение да извършат проучване. В настоящия регламент се постановява стандартна форма, включваща важни елементи за доклади от проучвания с оглед подобряване на качеството и сравнимостта на тези доклади.

(3) Декларацията за отделяне и регистрация трябва да отговаря на елементите, изложени в настоящия регламент. Новата *ex officio* отмяна на решение или вписване в регистъра от Службата по хармонизиране на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн) (Службата) трябва да е съобразена със специалната процедура, както е постановено в настоящия регламент. Изключителните случаи, когато упълномощаването е задължително, са уточнени. Постановен е и списък с прости случаи, когато решение може да бъде взето от един единствен член на отдела за възражения или за анулиране.

(4) Освен това трябва да се изменят съществуващи правила, за да се подобрят или изяснят процедурата за регистрация. В допълнение трябва да се направят поправки в някои процедурни точки без да се изменя естеството на системата.

(5) За да се обхванат спецификите и ресурсите на процедурата за електронно подаване, следните разпоредби се изменят: Правило 1, параграф 1, буква в),

¹ ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 422/2004 (ОВ L 70, 9.3.2004 г., стр. 1).

Правило 3, параграф 2, Правило 61, Правило 72, параграф 4, Правило 79, Правило 82, Правило 89, параграфи 1 и 2.

(6) Електронното подаване и публикуване на заявления за търговски марки на Общността трябва да улесни подаването на търговски марки по принцип и по-специално да разпространи подаването на търговски марки, състоящи се от цветове или звуци чрез представяне на марката, което е ясно, точно, изчерпателно, лесно достъпно, разбираемо, трайно и обективно. Техническите условия, по-специално форматът на данните за звукови файлове, трябва да се постановят от председателя на Службата. Електронното подаване на търговски марки, състоящи се от звуци, може да е придружено с електронен звуков файл и този файл може да бъде включен в електронното публикуване на заявления за търговски марки на Общността, за да се улесни общественият достъп до самия звук.

(7) Разпоредбите, засягащи процедурата по възраженията, трябва да се преформулират напълно, за да се уточнят изискванията за допустимост, да се уточнят ясно законите последствия от недостатъци и да се подредят разпоредбите в хронологичния ред на процедурите.

(8) След като Службата придоби допълнителна компетенция за разглеждане на допустимостта на промени, отказът на искане за промяна, може да стане частичен в смисъл, че промяната може да е допустима за някои държави-членки, но недопустима за други. Освен това трябва да се добавят някои критерии за разглеждане на категорични основания чрез позоваване на езика на държава-членка.

(9) По отношение на разходите, които се поемат от губещата страна в процедурите по възражения или анулиране, възстановимите разходи за съдебно представяне трябва да са ограничени, но настоящите максимални суми трябва малко да се увеличат с оглед на времето, изминало от приемането на въвеждащия регламент. Когато се призовават свидетели или експерти, такава максимална сума не трябва да се постановява, но възстановимите разходи включват действителните суми, които свидетелите и експертите могат да поискат.

(10) Следователно Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията¹ трябва да се измени.

(11) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за таксите, изпълнителния правилник и процедурния правилник на апелативния съд на Службата по хармонизиране на вътрешния пазар (търговски марки и дизайн),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1. Регламент, е изменен с Регламент (ЕО) № 782/2004 (ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 88).

Член 1

Член 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 се изменя, както следва:

1. Правило 1, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква б) се заменя със следното:

„б) името, адресът и националността на заявителя и държавата, в която живее, или в която е седалището му или предприятието. Имената на физическите лица се посочват със собственото и фамилното име на лицето. Имената на юридическите лица, както и органите, попадащи в член 3 от регламента, се посочват с официалното им наименование и се включва юридическият статут на лицето, който може да се съкращава по общоприет начин. Могат да се дадат телефонни и факс номера, електронни адреси и други данни за комуникационни връзки, чрез които заявителят приема да получава съобщения. Когато са посочени няколко адреса, само адресът, посочен най-напред, се взема предвид, освен когато заявителят посочи един от адресите като служебен за връзка.”

б) в буква в) се добавя следното:

„, или позоваване на списъка на стоки и услуги на предходно заявление за търговска марка на Общността;”

в) буква к) се заменя със следното:

„к) подписът на заявителя или неговия представител в съответствие с Правило 79;”

г) буква л) се добавя:

„л) когато е приложимо, искането за доклад от проучване, упоменат в член 39, параграф 2 от регламента.”;

2. Правило 3 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния:

„2. В случаите, различни от упоменатите в първи параграф, и с изключение на случаите, когато заявлението е подадено по електронен път, марката се възпроизвежда на лист хартия отделно от листа с текста на заявлението. Листът, върху който се възпроизвежда марката, не бива да е по-голям от формат А4 (с дължина 29,7 cm и ширина 21 cm) и мястото, използвано за възпроизвеждането, не може да е по-голямо от 26,2 cm на 17 cm. Остава се поле от поне 2,5 cm от лявата страна. Когато не е очевидна, правилната позиция на марката се обозначава като се добавят думите “горен край” на всяко възпроизвеждане. Възпроизвеждането на марката трябва да е с такова качество, че да може да се намалява или увеличава до размер не по-голям от 8 cm на ширина и 16 cm на дължина за публикуване в Бюлетина за търговски марки на Общността.”;

б) параграфи 5 и 6 се заменят със следните:

„5. Когато се заявява регистрация на цветна марка, представянето на марката съгласно параграф 2 се състои от цветно възпроизвеждане на марката. Цветовете, от които се състои марката, също трябва да бъдат посочени с думи и може да се добави референция към приет код на цвят.

6. Когато се заявява регистрация за марка със звук, представянето на марката се състои от графично представяне на звука, по-специално с музикални ноти; когато заявлението се подава по електронен път, може да бъде придружена от електронен файл, съдържащ звука. Председателят на Службата следва да определи формата и максималния размер на електронния файл.”;

3. Правило 4 се заменя със следното:

„Правило 4

Такси за заявяване

Таксите, дължими за заявяването, са:

- а) основна такса;
- б) такса за всяка категория над три, към която принадлежат стоките или услугите според Правило 2;
- в) когато е приложимо, такса за проучване.”;

4. Следното Правило 5а се добавя:

„Правило 5а

Доклад от проучване

Докладите от проучвания се изготвят като се използва стандартна форма, съдържаща поне следната информация:

- а) името на централните служби за промишлена собственост, извършили проучването;
- б) броя на заявленията за търговска марка или регистрации, упоменати в доклада от проучването;
- в) датата на подаване на заявлението и, ако е приложимо, датата на приоритет на заявленията за търговски марки или регистрации, упоменати в доклада от проучването;
- г) датата на регистрация на търговските марки, упоменати в доклада от проучването;

д) име и адрес за контакт на заявителите за търговска марка или регистрациите, упоменати в доклада от проучването;

е) представяне на търговските марки, за които е подадено заявление или са регистрирани, упоменати в доклада от проучването;

ж) обозначаване на категориите, според класификацията от Ница, за които е подадено заявление преди за национални търговски марки, или които са регистрирани, или обозначаване на стоките и услугите, за които е подадено заявление или са регистрирани с търговските марки, упоменати в доклада от проучването.”;

5. В Правило 6, параграф 1 се добавя следното изречение:

„Ако предходното заявление е заявление за търговска марка на Общността, Службата включва *ex officio* копие от предходното заявление в досието на заявлението за търговска марка на Общността.”;

6. Правило 8, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато заявителят предявява претенции към старшинството на една или повече вече регистрирани търговски марки, както е упоменато в член 34 от регламента, след подаването на заявлението, декларация за старшинство, посочваща държавата-членка или държавите-членки във или за които е регистрирана търговската марка, номера и датата на подаване на съответната регистрация, и стоките и услугите, за които е регистрирана марката, се подава в период от два месеца след датата на подаване. Доказателствата, изисквани съгласно първи параграф, се подават до Службата в срок от три месеца от получаването на декларацията за старшинство.”;

7. Правило 10 се заменя със следното:

„Правило 10

Проучвания от национални служби

1. Ако искането за доклад от проучване, упоменато в член 39, параграф 2 от регламента, не е отправена в заявлението за търговска марка на Общността, или ако таксата за проучването, упомената в Правило 4, буква в), не е заплатена в рамките на срока за заплащане на основната такса за заявяването, заявлението не подлежи на проучване от централните служби за промишлена собственост.

2. Международна регистрация с обозначение на Европейската общност не се подлага на проучване от централните служби за промишлена собственост, ако заявка за доклад от проучване съгласно член 39, параграф 2 от регламента не е отправена към Службата в рамките на един месец, считано от датата, на която Международното бюро нотифицира международната регистрация до Службата, или ако таксата за проучването не е заплатена в рамките на същия срок.”;

8. Буква в) от Правило 12 се заменя със следното:

„в) възпроизвеждането на марката, заедно с елементите и описанията, упоменати в Правило 3; когато възпроизвеждането на марката е цветно или съдържа цветове, публикацията трябва да е цветна и да посочва цвета или цветовете, от които се състои марката, както и, когато е приложимо, да се посочи кодът на цвета”;

9. В Правило 13, буква в) от първи параграф, а втори параграф се заличава;

10. Следното Правило 13а се добавя:

„Правило 13а

Отделяне на заявлението

1. Декларацията за отделянето на заявлението съгласно член 44а от регламента трябва да съдържа:

- а) номера, под който е подадено заявлението;
- б) името и адреса на заявителя в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква б);
- в) списъка на стоки и услуги, които се включват в заявлението за отделяне, или когато е необходимо отделяне в повече от едно отделно заявление, списъка на стоки и услуги за всяко отделно заявление;
- г) списъка на стоки и услуги, които остават в първоначалното заявление.

2. Когато Службата установи, че изискванията, постановени в първи параграф, не са изпълнени или списъкът на стоки и услуги, които формират отделното заявление, се припокрива със стоките и услугите, които остават в първоначалното заявление, тя приканва заявителя да поправи отбелязаните недостатъци в посочен от нея срок.

Ако недостатъците не се отстранят преди изтичането на крайния срок, Службата отхвърля декларацията за отделяне.

3. Както е упоменато в член 44а, параграф 2, буква б) от регламента, периодите, през които декларация за отделяне на заявлението няма да бъде приемана, са:

- а) периодът преди да е определена дата на подаване;
- б) периодът от три месеца след публикуването на заявлението, предвиден в член 42, параграф 1 от регламента;
- в) периодът след датата на издаване на нотификацията за заплащане на регистрационната такса, упомената в Правило 23, параграф 1.

4. Когато Службата установи, че декларацията за отделяне е недопустима съгласно член 44а от регламента или съгласно параграф 3, букви а) и б), тя отхвърля декларацията за отделяне.

5. Службата създава отделно досие за заявлението за отделяне, което се състои от пълно копие на досието на първоначалното заявление, включително декларацията за отделяне и кореспонденцията, свързана с нея. Службата поставя нов номер на заявлението за отделяне.

6. Когато декларацията за отделяне е свързана със заявлението, което вече е публикувано съгласно член 40 от регламента, отделянето се публикува в Бюлетина за търговските марки на Общността. Заявлението за отделяне се публикува; публикацията трябва да съдържа индикациите и елементите, упоменати в Правило 12. Публикуването не отваря нов срок за подаване на възражения.”;

11. Правила 15 - 20 се заменят със следните:

„Правило 15

Възражение

1. Може да се внесе възражение въз основа на една или повече предходни марки по смисъла на член 8, параграф 2 от регламента (предходни марки) и едно и/или повече предходни права по смисъла на член 8, параграф 4 от регламента (предходни права), при условие че всички предходни марки или предходни права принадлежат на един и същ собственик или собственици. Ако предходна марка и/или предходно право има повече от един собственик (съсобственост), възражението може да се внесе от всеки един от тях.

2. Възражението трябва да съдържа:

а) номера на заявлението, срещу което се внася възражението, и името на заявителя за търговска марка на Общността;

б) ясна идентификация на предходната марка или предходното право, на които се базира възражението, а именно:

(i) когато възражението се базира на предходна марка по смисъла на член 8, параграф 2, букви а) и б) от регламента, или когато възражението се базира на член 8, параграф 3 от регламента, индикация на номера на досието или регистрационния номер на предходната марка, индикация дали предходната марка е регистрирана или е подадено заявление за регистрация, както и индикация на държавите-членки включително, когато е приложимо, държавите от Бенелюкс, във или за които е защитена предходната марка, или ако е приложимо индикация, че е търговска марка на Общността;

(ii) когато възражението се базира на добре известна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от регламента, индикация на

държавата-членка, където марката е добре известна, както и индикациите, упоменати в (i) или възпроизвеждане на марката;

(iii) когато възражението се базира на предходно право по смисъла на член 8, параграф 4, индикация на вида или естеството на правото, представяне на предходното право и индикация дали това предходно право съществува в цялата Общност или в една или повече държави-членки, и ако това е така, индикация на държавите-членки;

в) основанията, на които се базира възражението, а именно изявление, посочващо, че съответните изисквания съгласно член 8, параграфи 1, 3, 4 и 5 от регламента са изпълнени;

г) датата на подаване, и когато има такава, датата на регистрация и датата на приоритет на предходната марка, освен ако не е добре известна нерегистрирана търговска марка;

д) възпроизвеждане на предходната марка, както е регистрирана или подадена; ако предходната марка е цветна, възпроизвеждането трябва да е цветно;

е) стоките и услугите, на които се базира възражението;

ж) когато възражението се базира на предходна марка с репутация по смисъла на член 8, параграф 5 от регламента, индикация на държавата-членка, във и за която стоките и услугите имат репутация под съответната марка;

з) по отношение на възразяващата страна:

(i) името и адреса на възразяващата страна в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква б);

(ii) когато възразяващата страна е назначила свой представител, името и служебния адрес на представителя в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква д);

(iii) когато възражението се внася от лицензирано лице или лице, упълномощено съгласно съответните национални законодателства да упражнява предходно право, такова изявление и индикации относно упълномощаването или законното право за внасяне на възражение.

3. Възражението може да съдържа:

а) индикация на стоките и услугите, срещу които е насочено възражението; при отсъствие на такава индикация възражението се смята за насочено към всички стоки и услуги на заявлението за търговска марка на Общността, срещу която се внася възражението;

б) обосновано изявление, излагащо основните факти и аргументи, на които се основава възражението, и доказателства, подкрепящи възражението.

4. Когато възражението се основава на повече от една предходна марка или предходно право, параграфи 2 и 3 се прилагат за всяко от тези права.

Правило 16

Използване на езици във възражението

1. Сроктът, упоменат в член 115, параграф 6 от регламента, в който възражаващата страна трябва да подаде писмен превод на своето възражение, е един месец от изтичането на периода на възражението.

2. Когато възражаващата страна или заявителят преди датата, на която се предвижда съгласно правило 18, параграф 1 да започне производството по възражението, информира Службата, че заявителят и възражаващата страна са се споразумели за друг език за съдебните процедури по възражението съгласно член 115, параграф 7 от регламента, възражаващата страна, в случай че възражението не е внесено на същия този език, трябва да подаде превод на възражението на този език в рамките на един месец от посочената дата. Ако преводът не се подаде или е подаден със закъснение, езикът на съдебните процедури остава непроменен.

Правило 16a

Информация за заявителя

Всяко възражение и документ, подаден от възражаващата страна, както и всяко известие, адресирано до една от страните от Службата преди изтичането на периода, упоменат в Правило 18, се изпращат от Службата до другата страна, за да бъде информирана за внасянето на възражение.

Правило 17

Разглеждане на допустимостта

1. Ако таксата за подаване на възражение не е заплатена в рамките на периода на възражение, възражението няма да се смята за внесено. Ако таксата за подаване на възражение е заплатена след изтичането на периода на възражение, тя ще бъде възстановена на възражаващата страна.

2. Ако възражението не е подадено в рамките на срока за възражение, или ако възражението не идентифицира ясно срещу кое заявление се внася или предходната марка или предходното право, на които се базира възражението в съответствие с Правило 15, параграф 2, букви а) и б), или не съдържа основания за възражение в съответствие с Правило 15, параграф 2, буква в), и ако тези недостатъци не се поправят преди изтичането на срока за възражение, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

3. Когато възражаващата страна не предостави превод, както се изисква съгласно Правило 16, параграф 1, възражението се отхвърля като недопустимо. Когато възражаващата страна подаде непълен превод, тази част от

възражението, която не е преведена, няма да се взема под внимание при разглеждането на допустимостта.

4. Ако възражението не отговаря на другите разпоредби на Правило 15, Службата информира възразяващата страна за това и я приканва да поправи отбелязаните недостатъци в срок от два месеца. Ако недостатъците не се поправят преди изтичането на този срок, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

5. Всяко решение съгласно параграф 1, че възражението се смята за невнесено или е отхвърлено като недопустимо съгласно параграфи 2, 3 и 4, се нотифицира на заявителя.

Правило 18

Начало на производството по възражение

1. Когато възражението се сметне за допустимо съгласно Правило 17, Службата изпраща съобщение до страните, в което ги информира, че производството по възражението започва два месеца след получаването на съобщението. Този период може да се удължи до общо 24 месеца, ако двете страни подадат искане за такова удължаване преди да изтече периодът.

2. Ако в рамките на периода, упоменат в параграф 1, заявлението бъде оттеглено или ограничено до стоки и услуги, срещу които не е насочено възражението, или ако Службата бъде информирана за разрешение на спора между страните, или заявлението е отхвърлено по паралелни производства, производството се закрива.

3. Ако в рамките на периода, упоменат в параграф 1, заявителят ограничи заявлението като премахне някои от стоките и услугите, срещу които е насочено възражението, Службата приканва възразяващата страна да заяви, в посочен от Службата срок, дали поддържа възражението, и ако да, срещу кои от оставащите стоки и услуги. Ако възразяващата страна оттегли възражението с оглед на ограничението, производството по възражението се закрива.

4. Ако преди изтичането на периода, упоменат в параграф 1, производството по възражението е закрито съгласно втори или трети параграф, няма да се взема решение за разходите.

5. Ако преди изтичането на периода, упоменат в първи параграф, производството по възражението е закрито поради оттегляне или отхвърляне на заявлението или съгласно параграф 3, таксата за подаване на възражение се възстановява.

Правило 19

Обосноваване на възражението

1. Службата предоставя на възразяващата страна възможност да представи факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си или да допълни фактите, доказателствата и аргументите, които вече е подала съгласно Правило 15, параграф 3, в определен от Службата срок, който е поне два месеца, считано от датата, на която се предвижда да започне производството по възражението в съответствие с Правило 18, параграф 1.

2. В рамките на срока, упоменат в параграф 1, възразяващата страна също така трябва да подаде доказателство за съществуване, валидност и обхват на запазване на предходна марка и предходно право, както и доказателство, доказващо нейното право да подаде възражение. По-специално възразяващата страна трябва да предостави следните доказателства:

а) ако възражението се базира на търговска марка, която не е търговска марка на Общността, доказателство за нейното подаване или регистрация, като се предостави:

(i) ако търговската марка все още не е регистрирана, копие от релевантното удостоверение за подаване на заявление, или еквивалентен документ, издаден от администрацията, към която е подадено заявлението; или

(ii) ако търговската марка е регистрирана, копие от релевантното удостоверение за регистрация и, в зависимост от случая, на най-новото удостоверение за подновяване, показващо, че срокът на запазване на търговската марка продължава след периода, упоменат в параграф 1, и всяко негово удължаване, или еквивалентни документи, издадени от администрацията, към която е регистрирана марката;

б) ако възражението се базира на добре известна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от регламента, доказателство, показващо, че тази марка е добре известна на релевантната територия;

в) ако възражението се базира на марка с репутация по смисъла на член 8, параграф 5 от регламента, в допълнение към доказателството, упоменато в буква а) от настоящия параграф, доказателство, показващо, че тази марка има репутация, както и доказателство или аргументи, показващи, че използването без основателна причина на търговската марка, за която е подадено заявлението, би се възползвало несправедливо от или би навредило на отличителния характер или репутация на предходната търговска марка;

г) ако възражението се базира на предходно право по смисъла на член 8, параграф 4 от регламента, доказателство за неговото придобиване, настоящо съществуване и обхват на запазването на това право;

д) ако възражението се базира на член 8, параграф 3 от регламента, доказателство за собствеността на възразяващата страна и естеството на връзката ѝ с агента или представителя.

3. Информацията и доказателствата, упоменати в параграфи 1 и 2, се предоставят на езика на производството или са придружени от превод.

Преводът трябва да се предаде в срока, уточнен за подаване на оригиналния документ.

4. Службата няма да вземе предвид писмени показания или документи или техни части, ако не са подадени или преведени на езика на производството в срока, посочен от Службата.

Правило 20

Разглеждане на възражението

1. Ако до изтичането на периода, упоменат в Правило 19, параграф 1, възразяващата страна не е доказала съществуването, валидността и обхвата на запазване на предходната марка или предходното право, както и своето право да подава възражение, възражението се отхвърля като неоснователно.

2. Ако възражението не е отхвърлено съгласно параграф 1, Службата съобщава на заявителя за подаването на възражение от възразяващата страна и го приканва да подаде своите забележки в срок, уточнен от Службата.

3. Ако заявителят не подаде никакви забележки, Службата базира своето решение за възражението на доказателствата, с които разполага.

4. Забележките, подадени от заявителя, се съобщават на възразяващата страна, която се приканва от Службата, ако сметне това за необходимо, да отговори в срок, уточнен от Службата.

5. Правило 18, параграфи 2 и 3 се прилага *mutatis mutandis* след датата, на която се предвижда да започне производството по възражението.

6. В подходящи случаи Службата може да прикани страните да ограничат забележките си до конкретни въпроси, в който случай дава възможност на страната да повдигне останалите въпроси на по-късен етап от производството. Службата не се задължава да информира страните кои факти и доказателства биха могли или не са подадени.

7. Службата може да отложи производството:

а) когато възражението се базира на заявление за регистрация съгласно член 8, параграф 2, буква б) от регламента, докато не се вземе окончателно решение по това производство;

б) когато възражението се базира на заявление за регистрация за географско указание или наименование за произход съгласно Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета (*), докато не се вземе окончателно решение по това производство; или

в) когато отлагането на производството е уместно поради обстоятелствата.

(*) ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.”

12. Правило 12 се заменя със следното:

„Правило 12

Доказателство за ползване

1. Искане за доказателство за ползване съгласно член 43, параграфи 2 или 3 от регламента се приема само, ако заявителят представи такова искане в срок, уточнен от Службата съгласно Правило 20, параграф 2.
2. Когато възразяващата страна трябва да представи доказателство за ползване или покаже, че има основателни причини за неползване, Службата я приканва да предостави необходимото доказателство в уточнен от Службата срок. Ако възразяващата страна не предостави такова доказателство преди да изтече срокът, Службата отхвърля възражението.
3. Показанията и доказателствата за предоставяне на доказателство за ползване се състоят от показания относно мястото, времето, степента и естеството на ползване на търговската марка, с която се възразява, за стоките и услугите, по отношение на които е регистрирана, и на които се базира възражението, и доказателства в подкрепа на тези показания в съответствие с параграф 4.
4. Доказателствата се подават в съответствие с Правила 79 и 79а и по принцип се ограничават до подаване на подкрепящи документи и вещи като пакети, етикети, ценоразписи, каталози, фактури, снимки, реклами във вестници и писмени заявления, упоменати в член 76, параграф 1, буква е) от регламента.
5. Искане за доказателство за ползване може да се подаде със или без едновременно подаване на забележки за основанията, на които се базира възражението. Такива забележки могат да се подават заедно със забележките в отговор на доказателството за ползване.
6. Когато доказателството, предоставено от възразяващата страна, не е на езика на производството по възражението, Службата може да изиска от възразяващата страна да предаде превод на това доказателство на този език в посочен от Службата срок.”

13. Правило 24, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Службата предоставя легализирани или нелегалizирани копия от удостоверението за регистрация при заплащане на такса.”;

14. В Правило 25, параграф 1 се заличава буква в);

15. Следното Правило 25а се добавя:

„Правило 25а

Отделяне на регистрация

1. Декларацията за отделяне на регистрация съгласно член 48а от регламента трябва да съдържа:

а) номера на регистрацията;

б) името и адреса на собственика на търговската марка в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква б);

в) списъка на стоки и услуги, които ще формират отделната регистрация, или, когато се изисква отделяне на повече от една отделни регистрации, списъка на стоки и услуги за всяка отделна регистрация;

г) списъка на стоки и услуги, които ще останат в първоначалната регистрация.

2. Когато Службата установи, че изискванията, постановени в параграф 1, не са спазени или списъкът на стоки и услуги, които ще формират отделната регистрация, се припокрива със стоките и услугите, които ще останат в първоначалната регистрация, тя приканва заявителя да поправи отбелязаните недостатъци в определен от нея срок.

3. Когато Службата установи, че декларацията е недопустима съгласно член 48а от регламента, тя отхвърля декларацията за отделяне.

4. Службата създава отделно досие за отделната регистрация, което се състои от пълно копие на досието с първоначалната регистрация, включително декларацията за отделяне и кореспонденцията, свързана с нея. Службата поставя нов регистрационен номер на отделната регистрация.”;

16. **В Правило 26, параграф 2 се заличава буква г);**

17. **Правило 28, параграф 1 се изменя, както следва:**

а) буква в) се заличава;

б) буква г) се заменя със следното:

„г) индикация на държавата-членка или държавите-членки, във и за които е регистрирана предходна марка, номер и датата на подаване на съответната регистрация, и стоките и услугите, за които е регистрирана предходната марка;”

18. **Правило 30 се заменя със следното:**

„Правило 30

Подновяване на регистрация

1. Заявлението за подновяване трябва да съдържа:

- а) името на лицето, което подава заявление за подновяване;
- б) регистрационния номер на търговската марка на Общността, която трябва да се поднови;
- в) ако подновяването се изисква само за част от стоките и услугите, за които е регистрирана марката, индикация на тези категории или стоки и услуги, за които се изисква подновяване, или тези категории или стоки и услуги, за които не се изисква подновяване, групирани според категориите на класификацията от Ница, като всяка група се предхожда от номера на категорията по класификацията, към която тази група стоки и услуги принадлежи, и представени по реда на категориите на класификацията.

2. Таксите, дължими съгласно член 47 от регламента за подновяване на търговска марка на Общността, се състоят в следното:

- а) основна такса;
- б) такса за всяка категория над три, по отношение на които се подава заявление за подновяване;
- в) когато е приложимо, допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или закъсняло подаване на искането за подновяване, съгласно член 47, параграф 3 от регламента, както е уточнено в Регламента за таксите.

3. Смята се за искане за подновяване, ако плащането, упоменато в параграф 2, се извърши по начин, упоменат в член 5, параграф 1 от Регламента за таксите, при условие че съдържа всички индикации, изисквани по параграф 1, букви а) и б) от настоящото правило и член 7, параграф 1 от Регламента за таксите.

4. Когато се подаде заявление за подновяване в сроковете, предвидени в член 47, параграф 3 от регламента, но другите условия за подновяване, постановени в член 47 от регламента и настоящите правила не са спазени, Службата информира заявителя за откритите недостатъци.

5. Когато заявлението за подновяване не се подаде или се подаде след изтичането на срока, предвиден в третото изречение от член 47, параграф 3 от регламента, или когато таксите не са заплатени или са заплатени чак след като е изтекъл въпросният срок, или когато недостатъците не са поправени в този срок, Службата определя, че регистрацията е изтекла и нотифицира собственика на търговската марка на Общността за това.

Когато заплатените такси не са достатъчни да обхванат всички категории стоки и услуги, за които се изисква подновяване, такова определяне няма да се прави, ако е ясно коя категория или категории трябва да се обхванат. При отсъствието на други критерии, Службата взема предвид категориите по ред на класификация.

6. Когато определянето, направено съгласно параграф 5, стане окончателно, Службата отменя марката от регистъра. Отмяната влиза в сила от деня след датата, на която е изтекла съществуващата регистрация.

7. Когато таксите за подновяване, предвидени в параграф 2, са заплатени, но регистрацията не е подновена, таксите се възстановяват.

8. Дадено искане за подновяване може да се подаде за две или повече марки при заплащане на необходимите такси за всяка марка, при условие че собствениците или представителите са едни и същи във всеки един случай.”;

19. Правило 31, параграфи 3 и 4 се заличават;

20. Правило 32, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Службата създава отделно досие за новата регистрация, което се състои от пълно копие на досието с първоначалната регистрация, включително заявлението за регистрация на частичното прехвърляне, и кореспонденцията, свързана с нея. Службата поставя нов регистрационен номер на новата регистрация.”;

21. Правило 33 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Правило 31, параграфи 1, 2, 5 и 7 се прилага *mutatis mutandis* за регистриране на лицензия, прехвърляне на лицензия, регистриране на право *in rem*, прехвърляне на право *in rem*, налагане на законова мярка или за производство по несъстоятелност, според следното:

а) Правило 31, параграф 1, буква в) не се прилага по отношение на искане за регистрация на право *in rem*, такса за изпълнение или на производство по несъстоятелност;

б) Правило 31, параграф 1, буква г) и параграф 5 не се прилагат, когато искането е подадено от собственика на търговската марка на Общността.”;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Заявлението за регистриране на лицензия, прехвърляне на лицензия, регистриране на право *in rem*, прехвърляне на право *in rem*, налагане на законова мярка не се смята за подадено, докато не се заплати дължимата такса.”;

в) в параграф 3 „членове 19, 20 или 22” се заменят с „членове 19 - 22”, а „в горните параграфи 1и 2” се заменят с „в параграф 1 от настоящото правило и в Правило 34, параграф 2”.

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Параграфи 1 и 3 се прилагат *mutatis mutandis* за заявления за търговски марки на Общността. Лицензии, права *in rem*, производства за несъстоятелност и налагане на законови мерки се записват в досиетата, съхранявани от Службата по отношение на заявленията за търговски марки на Общността.”;

22. Правило 34 се заменя със следното:

„Правило 34

Специални разпоредби за регистрация на лицензия

1. Заявлението за регистрация на лицензия може да съдържа искане да се впише лицензията в Регистъра, като едно или повече от следните неща:

- а) ексклузивна лицензия;
- б) предотстъпена лицензия, в случая когато лицензията е отпусната от лицензирано лице, чиято лицензия е вписана в Регистъра;
- в) лицензия, ограничена само до част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката;
- г) лицензия, ограничен за част от Общността;
- д) временна лицензия.

2. Когато е подадено искане за регистриране на лицензия като лицензия съгласно параграф 1, букви в), г) и д), заявлението за регистрация на лицензия трябва да посочва стоките и услугите и частта от Общността и срока, за които се дава лицензията.”;

23. Правило 35, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Заявление за отмяна на лицензия, право *in rem* или налагане на законова мярка не се смята за подадено след като се заплати дължимата такса.”;

24. Буква в) от Правило 36, параграф 1 се заличава;

25. Правило 38 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Срокът, упоменат в член 115, параграф 6 от регламента, в който заявителите за отмяна или деклариране на невалидност трябва да подадат превод на заявлението си, е един месец, считано от датата на подаване на заявлението. Ако срокът не се спази, заявлението се отхвърля като недопустимо.”;

б) в параграф 3 се добавя следното изречение:

„Когато не се подаде превод или се подаде късно, езикът, на който се води производството, остава непроменен.”;

26. Правило 39 се заменя със следното:

„Правило 39

Отхвърляне на заявление за отмяна или деклариране на невалидност като недопустимо

1. Когато Службата установи, че дължимата такса не е заплатена, тя приканва заявителя да заплати таксата в определен от нея срок. Ако дължимата такса не е заплатена в срока, посочен от Службата, тя информира заявителя, че заявлението за отмяна или деклариране на невалидност не се смята за подадено. Ако таксата е заплатена след изтичането на посочения срок, тя се възстановява на заявителя.
2. Когато преводът, изискван съгласно Правило 38, параграф 1, не е подаден в предписания период, Службата отхвърля заявлението за отмяна или деклариране на невалидност като недопустимо.
3. Когато Службата установи, че заявлението не е съобразено с Правило 37, тя приканва заявителя да поправи откритите недостатъци в уточнен от нея срок. Ако недостатъците не се поправят преди изтичането на срока, Службата отхвърля заявлението като недопустимо.
4. Всяко решение за отхвърляне на заявление за отмяна или деклариране на невалидност съгласно параграфи 2 или 3 се съобщава на заявителя и собственика на търговската марка на Общността.”;

27. Правило 40 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяко заявление за отмяна или деклариране на невалидност, смятано за подадено, се нотифицира на собственика на търговската марка на Общността. Когато Службата приеме заявлението за недопустимо, тя приканва собственика на търговската марка на Общността да подаде своите забележки в уточнен от нея срок.”

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Освен когато Правило 69 не постановява или не разрешава друго, всякакви забележки, подадени от страните, се изпращат на другата засегната страна.”;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В случай на заявление за отмяна въз основа на член 50, параграф 1, буква а) от регламента, Службата приканва собственика на търговската марка на Общността да предостави доказателство за реално използване на марката в

посочен от нея срок. Ако доказателството не се предостави в посочения срок, търговската марка на Общността се отменя. Правило 22, параграфи 2, 3 и 4 се прилага *mutatis mutandis*.”;

г) добавя се нов шести параграф:

„6. Ако заявителят трябва да предостави доказателство за използване или доказателство, че има основателни причини за неизползване съгласно член 56, параграфи 2 или 3 от регламента, Службата приканва заявителя да предостави доказателство за реално използване на марката в посочен от нея срок. Ако доказателството не се предостави в посочения срок, заявлението за деклариране на невалидност се отхвърля. Правило 22, параграфи 2, 3 и 4 се прилага *mutatis mutandis*.”;

28. Правила 44 и 45 се заменят със следното:

„Правило 44

Заявление за промяна

1. Искането за промяна от заявление за търговска марка на Общността или регистрирана търговска марка на Общността в заявление за национална търговска марка съгласно член 108 от регламента трябва да съдържа:

а) името и адреса на заявителя за промяна в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква б);

б) номера на заявлението за търговска марка на Общността или регистрационния номер на търговската марка на Общността;

в) основаниято за промяна съгласно член 108, параграф 1, букви а) или б) от регламента;

г) уточнение на държавата-членка или държавите-членки, по отношение на които се изисква промяната;

д) когато искането не е свързано с всички стоки и услуги, за които е подадено заявлението, или за които е регистрирана търговската марка, заявлението трябва да посочва стоките и услугите, за които се изисква промяната, а когато промяната се изисква по отношение на повече от една държава-членка и списъкът на стоки и услуги не е еднакъв за всички държави-членки, да се посочат съответните стоки и услуги за всяка държава-членка;

е) когато промяната се изисква съгласно член 108, параграф 6 от регламента, заявлението трябва да включва датата, на която решението на националния съд е станало окончателно, както и копие от това решение; копие може да се подаде на езика, на който е издадено.

2. Заявлението за промяна се подава в съответния срок съгласно член 108, параграфи 4, 5 или 6 от регламента. Когато промяната се изисква след неуспешно подновяване на регистрацията, срок от три месеца, предвиден в

член 108, параграф 5 от регламента, започва да тече в деня след последния ден, на който искането за подновяване може да бъде представено съгласно член 47, параграф 3 от регламента.

Правило 45

Разглеждане на заявлението за промяна

1. Когато заявлението за промяна не спазва изискванията по член 108, параграфи 1 или 2 от регламента или не е подадено в съответния срок от три месеца или не спазва Правило 44 или други правила, Службата нотифицира заявителя за това и уточнява период, в който той може да поправи заявлението или да предостави липсваща информация или показания.

2. Когато не е заплатена таксата за промяна в съответния срок от три месеца, Службата информира заявителя, че заявлението за промяна не се смята за подадено.

3. Когато липсващите показания не са предоставени в уточнения от Службата срок, тя отхвърля заявлението за промяна.

Когато се прилага член 108, параграф 2 от регламента, Службата отхвърля заявлението за промяна като недопустимо само по отношение на тези държави-членки, за които се изключва промяна съгласно същата разпоредба.

4. Ако Службата или съдът за търговски марки на Общността отхвърлят заявлението за търговска марка на Общността или обявят търговската марка на Общността за невалидна въз основа на категорични основания с позоваване на езика на държавата-членка, промяна се изключва съгласно член 108, параграф 2 от регламента за всички държави-членки, в които този език е един от официалните езици. Ако Службата или съдът за търговски марки на Общността отхвърлят заявлението за търговска марка на Общността или обявят търговската марка на Общността за невалидна въз основа на категорични основания, които се смятат за валидни в цялата Общност или заради предходна търговска марка на Общността или друго право на промишлена собственост на Общността, промяна се изключва съгласно член 108, параграф 2 от регламента за всички държави-членки.”;

29. Правило 47 се заменя със следното:

„Правило 47

Прехвърляне на централните служби за промишлена собственост на държавите-членки

Когато заявлението за промяна спазва изискванията на регламента и на настоящите правила, Службата прехвърля заявлението за промяна и данните, упоменати в Правило 84, параграф 2, на централните служби за промишлена собственост на държавите-членки, включително Службата за търговски марки на Бенелюкс, за които заявлението се счита за допустимо. Службата информира заявителя за датата на прехвърляне.”;

30. В Правило 50, параграф 1 се добавя следното:

„По-специално, когато обжалването е насочено срещу решение, взето по производство по възражение, член 78а от регламента не е приложим по отношение на сроковете, фиксирани съгласно член 61, параграф 2 от регламента.

Когато обжалването е насочено срещу решение, взето от отдела за възражения, съветът ограничава разглеждането на обжалването до факти и доказателства, представени в сроковете, посочени от отдела за възражения в съответствие с регламента и настоящите правила, освен ако съветът не реши, че трябва да бъдат взети предвид допълнителни или допълващи факти и доказателства съгласно член 74, параграф 2 от регламента.”;

31. Правило 51 се заменя със следното:

„Правило 51

Възстановяване на такси за обжалване

Таксата за обжалване се възстановява само по нареждане на един от двата органа:

- а) отдела, чието решение е опровергано, който предоставя преразглеждане съгласно член 60, параграф 1 или член 60а от регламента;
- б) апелативния съвет, който разрешава обжалването и смята възстановяването за основателно поради сериозно процедурно нарушение.”;

32. Правило 53 се заменя със следното:

„Правило 53

Коригиране на грешки в решенията

Когато Службата установи, по собствен път или чрез страна по производството, езикова грешка, грешка при транскрипциите или очевидна грешка в решението, тя трябва да се погрижи грешката да се коригира от отговорния отдел.”

33. Следното Правило 53а се добавя:

„Правило 53а

Отмяна на решение или вписване в Регистъра

1. Когато Службата установи, по собствен път или чрез информация от страните по производството, че определено решение или вписване в Регистъра подлежи на отмяна съгласно член 77а от регламента, тя информира засегнатата страна за планираната отмяна.

2. Засегнатата страна може да подаде забележки по отношение на планираната отмяна в уточнен от Службата срок.

3. Когато засегнатата страна се съгласи с планираната отмяна или не подаде забележки в указания срок, Службата отменя решението или вписването. Ако засегнатата страна не е съгласна с отмяната, Службата взема решение относно отмяната.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*, ако отмяната има вероятност да засегне повече от една страна. В такива случаи, забележките, подадени от една от страните съгласно параграф 3, винаги се съобщават на другата страна или страни с покана да подадат забележки.

5. Когато отмяната на решение или вписване в Регистъра засяга решение или вписване, което вече е публикувано, отмяната също се публикува.

6. Компетенцията за отмяна съгласно параграфи 1 - 4 се възлага на отдела, който е взел решението.”;

34. Правило 59, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Сумите и авансите за разходи, които трябва да се заплатят съгласно параграфи 1, 2 и 3, се определят от председателя на Службата и се публикуват в официален вестник на Службата. Сумите се изчисляват на същата база, която е постановена в Правилника за висшите чиновници на Европейските общности и в приложение VII към него.”;

35. Правило 60 се заменя със следното:

„Правило 60

Протоколи от устните производства

1. Протоколи от устните производства или вземането на показания се съставят, като съдържат:

- а) датата на производството;
- б) имената на компетентните висши чиновници на Службата, страните, техните представители и присъстващи свидетели и експерти;
- в) заявленията и исканията, подадени от страните;
- г) начина на даване или получаване на показания;
- д) когато е приложимо, заповедите или решението, издадени от Службата.

2. Протоколите стават част от досието на съответното заявление или регистрация на търговска марка на Общността. На страните се предоставя копие от протоколите.

3. Когато свидетели, експерти или страни са изслушвани в съответствие с член 76, параграф 1, букви а) или г) от регламента или Правило 59, параграф 2, техните изявления се записват.”;

36. Правило 61 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. По производствата пред Службата, нотификации, които се подават от Службата, се извършват под формата на предаване на оригиналния документ, негово нелегализирано копие или компютърна разпечатка в съответствие с Правило 55 или, по отношение на документи, произхождащи от самите страни, дубликати или нелегализирани копия.”;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. Когато адресатът е посочил факс номер или подробни координати за връзка с него чрез други технически средства, Службата има избор между всяко от тези средства за нотифициране и изпращане на нотификация по пощата.”;

37. Правило 62 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Решения с определен срок за обжалване, призовки и други документи, определени от председателя на Службата, се изпращат с препоръчано писмо с обратна разписка. Всички други нотификации се изпращат с обикновена поща.”;

б) второто изречение от параграф 2 се заличава;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Нотификация с обикновена поща се смята за изпълнена на десетия ден след деня, в който е изпратена по пощата.”;

38. В Правило 65, параграф 1 второто изречение се заменя със следното:

„Нотификацията се смята за получена на датата, на която е получена от факса устройство на получателя.”;

39. Правило 66, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Ако адресът на адресата не може да бъде установен или ако след поне един опит, нотификацията в съответствие с Правило 62 се е оказала невъзможна, нотификацията се извършва чрез публично известие.”;

40. Правило 72, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако определен срок изтече в ден, в който има общо прекъсване в доставката на поща в държавата-членка, където се намира Службата, или ако и доколкото председателят на Службата е позволил съобщения да се пращат по електронен път съгласно Правило 82, в който има действително прекъсване на връзката на службите с тези електронни начини на комуникация, срокът се удължава до първия ден след това прекъсване, в който Службата е отворена за получаване на документи, и в който се доставя обикновена поща. Продължителността на периода на прекъсване се определя от председателя на Службата.”;

41. Правило 72, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако някакво изключително обстоятелство като природно бедствие или стачка прекъсне или изключи нормалната комуникация от страните по производството към Службата или обратно, председателят на Службата може да определи, че за страните по производството, живущи или с регистриран офис в засегнатата държава или назначили свой представител с кантора в засегнатата държава, всички срокове, които иначе биха изтекли на или след датата на началото на такова обстоятелство, се удължават до определена от него дата. Ако обстоятелството засяга седалището на Службата, определянето от председателя следва да уточни, че се прилага за всички страни по производството.”;

42. Правило 76 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 - 4 се заменят със следното:

„1. Практикуващи юристи и професионални представители, вписани в списъка, поддържан от Службата съгласно член 89, параграф 2 от регламента, подават до Службата подписано пълномощно за добавяне към досиетата, само ако Службата изрично изиска това, или когато има няколко страни по производството, от името на които представителят действа пред Службата, ако другата страна изрично поиска това.

2. Служители, действащи от името на физически или юридически лица съгласно член 88, параграф 3 от регламента, подават до Службата подписано пълномощно за добавяне към досиетата.

3. Пълномощното може да се подава на който и да е официален език на Общността. Може да обхване едно или повече заявления или регистрирани търговски марки или може да е под формата на генерално пълномощно, упълномощаващо представителя да действа по всички производства пред Службата, по които упълномощаващото лице е страна.

4. Когато съгласно параграфи 1 или 2 се изисква подаване на подписано пълномощно, Службата определя срок, в който пълномощното трябва да се подаде. Ако пълномощното не се подаде навреме, производството продължава с представяното лице. Всички процедурни стъпки освен подаването на заявлението, предприети от представителя, не се смятат за предприети, ако представяното лице не ги одобри в определен от Службата срок. Прилагането на член 88, параграф 2 от регламента остава незасегнато.”;

б) параграфи 8 и 9 се заменят със следното:

„8. Когато назначаването на представител се съобщава на Службата, се посочва името и служебният адрес на представителя в съответствие с Правило 1, параграф 1, буква д). Когато вече назначен представител действа пред Службата, той посочва името си и препоръчително идентификационния номер, който му е даден от Службата. Когато няколко представителя са назначени от една и съща страна, те могат да действат съвместно или по отделно, въпреки евентуалните противоречащи разпоредби в пълномощните им.

9. Назначаването или упълномощаването на асоциация от представители се смята за назначаване или упълномощаване на всеки представител, който практикува в тази асоциация.”;

43. Правило 79 се изменя, както следва:

а) букви а) и б) се изменят, както следва:

„а) чрез подаване на подписан оригинал на въпросния документ до службата, например по пощата, лична доставка или по всякакъв друг начин;

б) чрез предаване на документа по факс в съответствие с Правило 80;”

б) буква в) се заличава;

44. Правило 79а се добавя:

„Правило 79а

Приложения към писмените съобщения

Когато се подава документ или веществен доказателство в съответствие с Правило 79, буква а) от страна по производството до Службата, което засяга повече от една страна по производството, документът или вещественото доказателство, както и всички приложения към документа, се подават в толкова екземпляра, колкото са страните по производството.”

45. Правило 80 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

„1. Когато заявление за търговска марка на Общността се подава до Службата по факс и заявлението съдържа възпроизвеждане на марката съгласно Правило 3, параграф 2, което не отговаря на изискванията на същото правило, необходимото възпроизвеждане, подходящо за публикуване, се подава до Службата в съответствие с Правило 79, буква а). Когато възпроизвеждането е получено от Службата в срок от един месец от датата на получаване на факса, възпроизвеждането се смята за получено от Службата на датата, на която е получен факсът.”;

б) в параграф 3 се добавя следното изречение:

„Когато съобщението е изпратено електронно по факс, името на изпращача се счита за еквивалентно на подпис.“;

в) параграф 4 се заличава.

46. **Правило 81 се заличава;**

47. **Правило 82 се изменя, както следва:**

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Председателят на Службата определя дали, доколко и при какви технически обстоятелства съобщенията могат да се изпращат до Службата по електронен път.“;

б) параграф 4 се заличава.

48. **Правило 83 се заменя със следното:**

„Правило 83

Формуляри

1. Службата предоставя на обществеността безплатни формуляри за:

а) подаването на заявления за търговска марка на Общността, включително, когато е уместно, искане за доклад за проучване;

б) подаване на възражение;

в) подаването на заявления за отмяна или деклариране на невалидност;

г) подаването на заявления за регистрация на прехвърляне и формуляр и документ за прехвърляне, предвидени в Правило 31, параграф 5;

д) подаването на заявления за регистрация на лицензия;

е) подаването на заявления за подновяване на търговска марка на Общността;

ж) обжалване;

з) упълномощаване на представител под формата на индивидуално или генерално пълномощно;

и) подаване до Службата на международно заявление за следващо наименование съгласно Мадридския протокол.

2. Страните по производства пред Службата могат също така да използват:

а) формуляри, установени с Договора за законите за търговските марки или съобразно препоръки от Асамблеята на Парижкия съюз за защита на промишлената собственост;

б) с изключение на формуляра, упоменат в буква и) от параграф 1, формуляри със същото съдържание и формат.

3. Службата предоставя формулярите, упоменати в параграф 1, на всички официални езици на Общността.”;

49. Правило 84 се изменя, както следва:

а) в параграф 2, буква г) се заменя със следното:

„г) името и адреса на заявителя;”

б) параграф 3 се изменя, както следва:

(i) буква и) се заменя със следното:

„и) таксата за изпълнение съгласно член 20 от регламента и производство по несъстоятелност съгласно член 21 от регламента;”

(ii) следните букви ц) и ч) се добавят:

„ц) отделянето на регистрация съгласно член 48а от регламента и Правило 25а, заедно с доказателствата, упоменати в параграф 2 по отношение на отделната регистрация, както и изменен списък на стоките и услугите в първоначалната регистрация;

ч) отмяна на решение или вписване в Регистъра съгласно член 77а от регламента, когато отмяната засяга решение или вписване, което вече е публикувано.”;

50. Правило 85, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Бюлетинът за търговски марки на Общността се публикува по начин и с честота, определени от председателя на Службата.”;

51. Правило 89, параграфи 1 и 2 се заменя със следното:

„1. Проверка на досиета на заявления за търговски марки на Общността и на регистрирани търговски марки на Общността се прави или на оригиналния документ или на негови копия, или на техническите средства на съхранение, ако досиетата се съхраняват по такъв начин. Начините на проверка се определят от председателя на Службата.

Когато проверката се осъществява както е постановено в параграфи 3, 4 и 5, искане за проверка на досиетата не се смята за подадена, докато не се заплати дължимата такса. Такса не се дължи, ако проверката на техническите средства на съхранение се осъществява *онлайн*.

2. Когато се подава искане за проверка на досието на заявление за търговска марка на Общността, която все още не е публикувана съгласно член 40 от регламента, искането трябва да съдържа индикация и доказателство, че заявителят е позволил проверката или е заявил, че след регистрирането на търговската марка на Общността ще потърси правата си срещу страната, изискваща проверката.”;

52. Правило 91 се заменя със следното:

„Правило 91

Съхраняване на досиета

1. Председателят на Службата определя формата, под която ще се съхраняват досиетата.

2. Когато досиетата се съхраняват електронно, тези електронни досиета или техни резервни копия, се съхраняват без ограничение във времето. Оригиналните документи, подадени от страните по производствата, които формират основата на тези електронни досиета, се премахват след даден период от получаването им от Службата, определен от председателя на Службата.

3. Когато и доколкото досиета или части от досиета се съхраняват под каквато и да е друга форма освен електронна, документи или веществени доказателства, съставляващи част от тези досиета, то те се съхраняват поне пет години от края на годината, в която се случи едно от следните:

- а) заявлението е отхвърлено или оттеглено или се смята за оттеглено;
- б) регистрацията на търговската марка на Общността изтече напълно съгласно член 47 от регламента;
- в) пълното предаване на търговската марка на Общността се регистрира съгласно член 49 от регламента;
- г) търговската марка на Общността е напълно премахната от Регистъра съгласно член 56, параграф 6 или член 96, параграф 6 от регламента.”;

53. Правило 94 се изменя, както следва:

- а) параграф 3 се замества със следното:

„3. Когато сумата на разходите не е фиксирана съгласно член 81, параграф 6, първо изречение от регламента, искането за фиксиране на разходите е придружено от сметка и подкрепящи доказателства. За разходите за представител, упоменати в параграф 7, буква г) от настоящото правило, уверение от представителя, че разходите са извършени, е достатъчно. За други разходи е достатъчно да се установи тяхната правдоподобност. Когато сумата на разходите е фиксирана съгласно член 81, параграф 6, първо

изречение от регламента, разходите за представител се приемат на нивото, постановено в параграф 7, буква г) от настоящото правило и независимо от това дали всъщност са извършени.”;

б) в параграф 4 думите „второто изречение от член 81, параграф 6” се заменят с „третото изречение от член 81, параграф 6”;

в) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Съгласно параграф 3 от настоящото правило основните разходи по производството и реално извършени от печелившата страна се покриват от губещата страна в съответствие с член 81, параграф 1 от регламента въз основа на следните максимални стойности:

а) когато страната не е представена от представител, пътните разходи и разходите по престоя на една страна за един човек за двупосочно пътуване между мястото по пребиваване или служебното място и мястото, където се провежда устното производство съгласно Правило 56, както следва:

(i) стойността на билет за влак първа класа, включително обичайните транспортни добавки, когато общото разстояние не надвишава 800 km;

(ii) стойността на самолетен билет туристическа класа, когато общото разстояние надвишава 800 km или маршрутът включва прекосяване по море;

(iii) разходите по престоя, постановени в член 13 от приложение VII към Правилника за висшите чиновници на Европейските общности;

б) пътните разходи на представители по смисъла на член 89, параграф 1 от регламента, на стойностите, предвидени в буква а), (i) и (ii) от настоящото правило;

в) пътните разходи, разходите по престоя, компенсация за загуба на печалби и такси, които по право се възстановяват на свидетели и експерти съгласно Правило 59, параграфи 2, 3 или 4, доколкото окончателната отговорност е в страна по производството съгласно Правило 59, параграф 5, буква б);

г) разходите за представянето по смисъла на член 89, параграф 1 от регламента,

(i) на възразяващата страна в производства по възражения:

300 EUR;

(ii) на заявителя в производства по възражения:

300 EUR;

(iii) на заявителя в производства, свързани с отмяна или невалидност на търговска марка на Общността:

450 EUR;

(iv) на собственика на търговска марка на Общността в производства, свързани с отмяна или невалидност на търговска марка на Общността:

450 EUR;

(v) на обжалващия в производства по обжалване:

550 EUR;

(vi) на ответника в производства по обжалване:

550 EUR;

(vii) когато са се провели устни производства, на които страните са били призовани съгласно Правило 56, сумата, упомената в (i) - (vi), се увеличава с 400 EUR;

д) когато има няколко заявителя или собственика на заявление за търговска марка на Общността или регистрация, или когато има няколко възразяващи страни или заявители за отмяна или деклариране на невалидност, които съвместно са подали възражението или заявлението за отмяна или деклариране на невалидност, губещата страна поема разходите, упоменати в буква а) само за едно лице;

е) когато печелившата страна е представена от повече от един представител по смисъла на член 89, параграф 1 от регламента, губещата страна поема разходите, упоменати в букви б) и г) от настоящото правило само за едно лице;

ж) губещата страна не е задължена да възстанови на печелившата страна всякакви разходи и такси, различни от упоменатите в букви а) - е).”;

54. Правило 98 се заменя със следното:

„Правило 98

Преводи

1. Когато трябва да се подаде превод на документ, преводът трябва да посочи документа, за който се отнася, и да възпроизведе структурата и съдържанието на оригиналния документ. Службата може да изиска подаването в определен от нея срок на удостоверение, че преводът отговаря на оригиналния текст. Председателят на Съвета определя начина, по който се удостоверяват преводите.

2. Освен когато в регламента или в настоящите правила е предвидено друго, документ, за който трябва да се подаде превод, се смята, че не е получен от Службата:

а) когато преводът е получен от Службата след изтичането на съответния срок за подаване на оригиналния документ или превода;

б) в случая по параграф 1, когато удостоверението не е подадено в определения срок.”;

55. Правило 100 се заменя със следното:

„Правило 100

Решения, вземани от един единствен член

Случаите, в които съгласно член 127, параграф 2 или член 129, параграф 2 от регламента един единствен член на отдела за възражения или отдела за анулиране може да вземе решение, са следните:

а) решения за определяне на разходи;

б) решения за фиксиране на стойността на разходите, които трябва да се заплатят съгласно член 81, параграф 6, първо изречение от регламента;

в) решения за закриване на досието или за неразглеждане на производството в съда;

г) решения за отхвърляне на възражение като недопустимо преди изтичането на периода, упоменат в Правило 18, параграф 1;

д) решения за оставяне на производството;

е) решения за обединяване или разделяне на няколко възражения съгласно Правило 21, параграф 1.”;

56. Параграфи 1, 2 и 3 от Правило 101 се заменят със следното:

„1. Ако е необходимо, председателят на Службата изисква от Комисията да проучи дали държава, която не е страна в Парижката конвенция или Споразумението за създаване на Световната търговска организация, позволява реципрочно третиране по смисъла на член 29, параграф 5 от регламента.

2. Ако Комисията определи, че реципрочно третиране в съответствие с параграф 1 е позволено, тя публикува съобщение за тази цел в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Член 29, параграф 5 от регламента се прилага от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на съобщението, упоменато в параграф 2, освен ако в съобщението не се заявява по-ранна дата, от която е приложимо. Той спира да се прилага от датата на публикуване в *Официален*

вестник на Европейския съюз на съобщение, че реципрочното третиране вече не е позволено, освен ако в съобщението не се заявява по-ранна дата, от която е приложимо.”;

57. Правило 114 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) индикациите и елементите, упоменати в Правило 15, параграф 2, букви б) - з).”;

б) в параграф 2 уводното изречение се заменя със следното:

„Правила 15, параграфи 1, 3 и 4 и Правила 16 - 22 се прилагат съгласно следното:”;

58. Буква в) от Правило 122, параграф 1 се заменя със следното:

„в) индикациите и елементите, упоменати в Правило 44, параграф 1, букви а), в), г), д) и е).”

Член 2

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. В член 1, точка 1, буква г), точки 3, 4 и 7 се прилагат от 10 март 2008 г., както и втората част, започваща с думата „включително”, от буква а) от Правило 83, параграф 1, изложена в точка 48 от член 1 от настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 29 юни 2005 година.

За Комисията:
Charlie McCREEVY
Член на Комисията